LEGISLAȚIE FARMACEUTICĂ

SISTEMUL SANITAR DIN ROMÂNIA – ORGANIZARE

- CURS 2 -

PROTECŢIA SĂNĂTĂŢII PUBLICE CONSTITUIE O OBLIGAŢIE A AUTORITĂŢILOR ADMINISTRAŢIEI PUBLICE CENTRALE ŞI LOCALE, PRECUM ŞI A TUTUROR PERSOANELOR FIZICE ŞI JURIDICE.

- a) sănătatea publică - starea de sănătate a populaţiei în raport cu determinanţii stării de sănătate: socio-economici, biologici, de mediu, stil de viaţă, asigurarea cu servicii de sănătate, calitatea şi accesibilitatea serviciilor de sănătate;
- b) promovarea sănătăţii - procesul care oferă individului şi colectivităţilor posibilitatea de a-şi controla şi îmbunătăţi sănătatea sub raport fizic, psihic şi social şi de a contribui la reducerea inechităţilor în sănătate;
- c) supravegherea - activitatea de colectare sistematică şi continuă, analiza, interpretarea şi diseminarea datelor privind starea de sănătate a populaţiei, bolile transmisibile şi netransmisibile, pe baza cărora sunt identificate priorităţile de sănătate publică şi sunt instituite măsurile de prevenire şi control;

- d) evaluarea riscurilor pentru sănătate - estimarea gradului în care expunerea la factorii de risc din mediul natural, de viaţă şi de muncă şi la cei rezultaţi din stilul de viaţă individual şi comunitar influenţează starea de sănătate a populaţiei;
- e) controlul în sănătate publică - exercitarea activităţilor de control privind aplicarea prevederilor legale de sănătate publică;
- f) principiul precauţiei - instrumentul prin care direcţia de sănătate publică decide şi intervine în situaţii în care se apreciază că există un potenţial risc pentru sănătatea populaţiei, în condiţiile unei argumentaţii ştiinţifice insuficiente;
- g) protocoale standardizate la nivel naţional - documente elaborate de comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătăţii cu consultarea societăţilor medicale de profil şi cu avizul Colegiului Medicilor din România, cu rol operaţional care structurează transpunerea la nivel naţional a recomandărilor pentru practica clinică, dezvoltate în mod transparent şi sistematic prin metodele medicinei bazate pe dovezi cu scopul orientării deciziei privind intervenţiile în sănătate.

OBIECTIVELE SISTEMULUI SANITAR DIN ROMANIA

Sistemul sanitar din România are următoarele obiective:

- să ia toate măsurile pentru combaterea bolilor transmisibile şi netransmisibile;
- să asigure asistenţă sanitară, înalt calificată, la momentul oportun pentru îngrijirea populaţiei;
- să asigure dezvoltarea echilibrată şi sănătoasă a naţiunii printr-o politică demografică pertinentă, de planificare familială;
- să asigure asistenţa sanitară completă, a mamei, copilului şi tineretului;
- să identifice şi să înlăture factorii de risc, care influenţează negativ sănătatea;
- să antreneze toate categoriile de cetăţeni la acţiunile de combatere a îmbolnăvirilor

STRUCTURA SISTEMULUI SANITAR

Principalele organizaţii din sistemul medical sunt:

1. Ministerul Sănătăţii
2. Direcţia Generală de Asistenţă Medicală
3. Direcţia Generală de Sănătate Publică şi Inspecţie Sanitară de Stat
4. Direcţia Generală de Buget şi Achiziţii
5. Instituţii subordonate, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătăţii
   a) Centrul de Calcul, Statistică Sanitară şi Documentare Medicală (CCSSDM)
   b) Direcţiile Judeţene de Sănătate Publică (DJSP)
   c) Institutele şi Centrele de Sănătate Publică
   d) Institutele Medicale Spitaliceşti
   e) Casa Naţională de Asigurări de Sănătate (CNAS)
   f) Casa Judeţeană de Asigurări de Sănătate (CJAS)
   g) Institute Naţionale de Cercetare – Dezvoltare
   h) Furnizorii de servicii de sănătate şi produse medicale, care au relaţii contractuale cu Casele Judeţene de Asigurări de Sănătate
      - spitalele, policlinicile, serviciile ambulatorii de specialitate sau centrele de diagnostic, cabinetele medicale, medicii de familie, farmaciile.

STRUCTURA SISTEMULUI SANITAR

Principalele organizaţii din sistemul medical sunt:

6. Organizaţii independente

- Colegiul National al Medicilor din Romania
- Colegiul Farmacistilor din Romania
- Ordinul Asistentilor Medicali din Romania
- Cele două Case de Asigurări de Sănătate independente de Ministerul Sănătăţii: Casa de Asigurări de Sănătate a Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor şi Locuinţei; şi Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranţei Naţionale şi Autorităţii Judecătoreşti

MINISTERUL SANATATII

Este participant activ la schimbul de informaţii de sănătate şi are misiunea de a implementa strategia şi politica guvernului în domeniul asigurării sănătăţii şi a reformei în sectorul sanitar.

Atribuţiile Ministerului Sănătăţii în domeniul informaţiilor de sănătate sunt:

- organizarea sistemului informaţional al îngrijirilor de sănătate, al sănătăţii publice şi a modului de raportare a datelor de către unităţile medicale, pentru evaluarea stării de sănătate a populaţiei;

- analiza şi evaluarea periodică a indicatorilor stării de sănătate şi a criteriilor de performanţă a unităţilor medicale, cât şi prezentarea către Guvern a unor rapoarte periodice privind starea de sănătate a populaţiei.

DIRECŢIA GENERALĂ DE ASISTENŢĂ MEDICALĂ

- Această instituţie coordonează întreaga activitate de asistenţă medicală: de urgenţă, curativă, de recuperare, ocupaţională, furnizată atât de unităţile publice, cât şi de cele private, ca şi medicina sportivă şi medicina legală.
- Această direcţie coordonează programele de sănătate din domeniu.
- Există o echipă separată, care se ocupă de sănătatea mamei şi copilului.

DIRECŢIA GENERALĂ DE SĂNĂTATE PUBLICĂ ŞI INSPECŢIE SANITARĂ DE STAT

- Această direcţie coordonează şi controlează activităţile de sănătate publică, promovarea sănătăţii şi medicină preventivă şi de asemenea coordonează programele de sănătate publică în teritoriu.

CENTRUL DE CALCUL, STATISTICĂ SANITARĂ ŞI DOCUMENTARE MEDICALĂ (CCSSDM)

Această instituţie are următoarele atribuţii în organizarea sistemului informational al activităţii de îngrijiri de sănătate:

- elaborează indicatorii de evaluare a stării de sănătate a populaţiei, eficienţei activităţii reţelei sanitare şi acordă asistenţă tehnică şi metodologică către serviciile de statistică judeţene;
- elaborează sistemul de evidenţă primară, supervizează în teritoriu activitatea de statistică sanitară efectuată de Direcţiile Judeţene de Sănătate Publică şi de către diferite unităţi medicale privind colectarea, controlul, stocarea şi transmisia datelor;
- la nevoie, proiectează şi realizează studii în domeniul demografiei, de evaluare a activităţii, de estimare a nevoilor de tehnologie medicală şi necesităţilor de prevenţie primară;
- asigură formarea personalului, care lucrează în birourile de statistică din Direcţiile Judeţene de Sănătate Publică şi din spitale;
- realizează şi trimite periodic rapoarte privind principalele aspecte ale stării de sănătate a populaţiei;
- este direct subordonat Ministerului Sănătăţii şi asigură în mod regulat schimb de informaţii cu toate Direcţiile Judeţene de Sănătate Publică, Institutul Naţional de Statistică, Casa Naţională de Asigurări de Sănătate, Colegiul Naţional al Medicilor din România şi colaborează cu instituţii internaţionale cum ar fi OMS, UNICEF şi UE.

DIRECŢIILE JUDEŢENE DE SĂNĂTATE PUBLICĂ (DJSP)

- Cele 41 Direcţii Judeţene de Sănătate Publică şi a Municipiului Bucureşti sunt unităţi descentralizate ale Ministerului Sănătăţii.
- Ele reprezintă autoritatea de sănătate publică la nivel local.
- Acestea implementează strategia Ministerului Sănătăţii şi anume politica şi proramele naţionale de sănătate publică, activităţile de medicină preventivă şi inspecţia sanitară de stat, monitorizarea stării de sănătate şi organizarea statisticii sanitare, cât şi planificarea şi realizarea investiţiilor financiare din bugetul de stat în sectorul sanitar.
- Ele organizează culegerea şi prelucrarea informaţiilor statistice medicale, întocmesc rapoarte care sunt puse la dispoziţia Ministerului Sănătăţii şi autorităţilor locale.

- (1) Direcţiile de sănătate publică judeţene şi a municipiului Bucureşti colaborează cu autorităţile administraţiei publice locale pentru asigurarea asistenţei medicale.
- (2) Direcţiile de sănătate publică încheie contracte cu autorităţile administraţiei publice locale pentru asigurarea cheltuielilor de personal aferente medicilor, medicilor dentişti, asistenţilor medicali şi a cheltuielilor pentru baremul de dotare cu medicamente şi materiale sanitare din cabinetele de medicină generală şi dentară din unităţile de învăţământ.
- (3) Sumele necesare pentru derularea contractelor prevăzute la alin. (2) se asigură din fonduri de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătăţii.
- (4) Spitalele publice din reţeaua autorităţilor administraţiei publice locale încheie contracte cu direcţiile de sănătate publică în condiţiile prevăzute la art. 194 şi art. 195.

ART. 194

- Spitalele publice din reţeaua autorităţilor administraţiei publice locale încheie contracte cu direcţiile de sănătate publică judeţene şi a municipiului Bucureşti, pentru:
- a) implementarea programelor naţionale de sănătate publică;
- b) asigurarea drepturilor salariale ale personalului care îşi desfăşoară activitatea în cadrul cabinetelor medicale cuprinse în structura organizatorică aprobată în condiţiile legii: cabinete de medicină sportivă, planning familial, HIV/SIDA, distrofici, TBC, LSM;
- c) asigurarea drepturilor salariale ale personalului care desfăşoară activitatea de cercetare ştiinţifică în condiţiile legii;
- d) asigurarea cheltuielilor de natura bunurilor şi serviciilor necesare cabinetelor medicale de medicină sportivă, cabinete TBC, cabinete LSM, cuprinse în structura organizatorică a spitalului, aprobate în condiţiile legii;
- e) asigurarea cheltuielilor prevăzute la art. 100 alin. (7) şi, după caz, alin. (8) pentru UPU şi CPU cuprinse în structura organizatorică a spitalelor de urgenţă, aprobate în condiţiile legii; f) asigurarea drepturilor salariale pentru rezidenţi în toată perioada rezidenţiatului, anii I - VII.

ART. 195

- Spitalele publice din reţeaua autorităţilor administraţiei publice locale încheie contracte cu institutele de medicină legală din centrele medicale universitare la care sunt arondate pentru asigurarea drepturilor salariale ale personalului care îşi desfăşoară activitatea în cabinetele de medicină legală din structura acestora, precum şi a cheltuielilor de natura bunurilor şi serviciilor necesare pentru funcţionarea acestor cabinete.

INSTITUTELE ŞI CENTRELE DE SĂNĂTATE PUBLICĂ

- Aceste unităţi sanitare asigură fundamentarea ştiinţifică a politicii sanitare şi strategiilor din domeniul prevenirii, promovării şi ocrotirii sănătăţii. Ele efectuează studii în domeniul sănătăţii publice, elaborează norme şi metodologii, întocmesc rapoarte şi coordonează o parte din programele naţionale de sănătate publică.

CASA NAŢIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE (CNAS)

- Este o instituţie publică autonomă de interes naţional.
- Este o unitate legală care asigură funcţionarea unitară a sistemului de asigurări sociale de sănătate în România.
- CNAS este coordonată de către Ministerul Sănătăţii, conduce şi administrează sistemului de asigurări sociale de sănătate, în scopul implementării politicilor şi programelor de sănătate.
- Preşedintele CNAS este **secretar de stat** în Ministerul Sănătăţii.
- CNAS stabileşte strategia generală a sistemului de îngrijiri de sănătate, administrează şi controlează utilizarea fondurilor asigurărilor sociale de sănătate, împreună cu casele teritoriale de asigurări de sănătate.

CASA JUDEŢEANĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE (CJAS)

- Este o instituţie publică, cu personalitate juridică cu buget propriu, subordonată CNAS.
- CJAS colectează contribuţiile şi realizează execuţia bugetului aprobat, asigurând funcţionarea sistemului de asigurări sociale de sănătate la nivel local.
- Atribuţiile în domeniul informaţiilor constau în realizarea unui sistem informational unic şi integrat de evidenţă a asiguraţilor şi pentru administrarea şi gestionarea fondului de asigurări sociale de sănătate.
- CJAS are dreptul de a dezvolta, în funcţie de propriile probleme, nevoi şi interese, proceduri de culegere şi raportare a datelor.
- CJAS colaborează cu celelalte CJAS, cu Colegiile Judeţene ale Medicilor şi Farmaciştilor şi cu Ordinul Asistenţilor şi are relaţii contractuale cu furnizorii de servicii de sănătate.

INSTITUTE NAŢIONALE DE CERCETARE - DEZVOLTARE

- Aceste institute desfăşoară cercetare ştiinţifică, dezvoltare tehnologică, consultanţă, coordonare metodologică şi activitate de formare continuă medicală.